

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 19.10.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 19.10.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **6689** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 - 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на К. Т. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], №26, ет. 1, ап. 2, срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22220421007527-091-001 от 21.12.2022 г., издаден от П. Д. С. – орган, възложил ревизията и М. И. П. – ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 457 от 10.04.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно установен данък върху годишна данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ за 2016 г. и 2017 г. в размер на 25 474.86 лв. главница и лихва за забава в размер на 14 008.51 лв., или общо в размер на 39 483.37 лв.

Жалбоподателят твърди, че ревизионният акт е немотивиран, незаконосъобразен поради неправилно приложение на закона и необоснован поради несъответствие със събраните в хода на ревизията доказателства. Сочи, че за 2016 г. доходите му трудови възнаграждения съгласно стр.15 РД са в размер на 154 112 лв., а не както неправилно са пренесени на стр.44 от РД в размер на 88 899 лв. Изложеното водело до неправилно определяне на недостига за спорните 2016 г. и 2017 г., когато към тях се прибавят признатите от ревизиращите органи доходи за 2013 г. и 2014 г. общо в размер на 317 000 лв., от които жалбоподателят претендира, че е спестил 250 000 лв., като начално салдо към 01.01.2015 г., разполагаеми налични, в брой при него. Твърди, че приходните органи не навеждат данни за други значими разходи извън тези за едно основно жилище, един ваканционен имот и един автомобил, поради което значителните му трудови доходи преди ревизираните периоди позволявали спестяване на средства и покривали недостига за 2016 г. и 2017 г. Касаело се за фактическо положение, недоказуемо с допустимите доказателствени средства. Претендира за отмяна на РА и присъждане на сторените разноси.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“

/ДОДОП/ [населено място] при Централно управление на НАП оспорва жалбата и претендира да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в потвърждаващото решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, 69 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира, че делото е останало неизяснено от фактическа страна:

Според стр.11 от РД през 2016 г. лицето е придобило облагаем доход от трудови правоотношения в размер на 122 880 лв., удържани ЗОВ по реда на КСО и ЗЗО в размер на 4024.80 лв. и авансово удържан/внесен данък по ЗДДФЛ в размер на 11885.52 лв., съгласно служебна бележка, издадена от „Динамик Трейдинг Стратеджис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], или нетна сума – 106 969.68 лв.

Според стр.15 от РД за 2016 г. видно от справка „Данни за осигурените лица по ЕГН – Декларации обр.1“ лицето има начислено нетно възнаграждение в размер на 154 112.53 лв.

Действително, в таблицата за 2016 г. на стр.44 от РД като доходи от трудови правоотношения са отбелязани 88 899 лв., но тези разминавания не са достатъчни да обосноват категоричен и несъмнен извод за липса на недостиг за ревизираните 2016 г. и 2017 г.

Това е така, тъй като жалбоподателят поддържа, че за 2013 г. и 2014 г. е получил доходи от трудови правоотношения общо в размер на 317 000 лв., от които е спестил и има налични към 01.01.2015 г. в брой 250 000 лв. Тези твърдения не следват пряко от сочените от жалбоподателя разминавания на стр.15 и стр.44 от РД.

Напротив, противно на твърденията на жалбоподателя, че спорът е правен, те са указание, че между страните съществуват различни фактически твърдения, за разглеждането на които следва служебно на основание чл.171, ал.2 от АПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК да се допусне съдебно-счетоводна експертиза за периодите извън ревизираните, а именно 2013 г - 2014 г., доколкото доводите на жалбоподателя касаят пряко тези периоди, както и редица установявания в РД и РА.

Действително, според мотивите на стр.10 РД, през 2013 г. ревизираното лице е придобило облагаем доход от трудови правоотношения в размер на 192 064.10 лв., удържани ЗОВ по реда на КСО и ЗЗО в размер на 3354.00 и авансово удържан/внесен данък по ЗДДФЛ в размер на 18871.01 лв., съгласно служебна бележка, издадена от „ГЛОБАЛ МАРКЕТС“ ООД, ЕИК[ЕИК], или нетна сума – 169 839 лв.

Пак според стр.11 от РД, че през 2014 г. ревизираното лице е придобило облагаем доход от трудови правоотношения в размер на 125 555.56 лв., удържани ЗОВ по реда на КСО и ЗЗО в размер на 2141.40 и авансово удържан/внесен данък по ЗДДФЛ в размер на 12 341.42 лв., съгласно служебна бележка, издадена от „ГЛОБАЛ МАРКЕТС“ ООД, ЕИК[ЕИК], или нетна сума – 111 072.74 лв.

На 22.01.2013 г. лицето е придобило лек автомобил „Я. ХФ“ рег. [рег.номер на МПС] за сумата от 82 071.49 лв. През 2013 г. лицето няма пътувания в чужбина. При проверки в ПП VAT 14 от регистрирани по ЗДДС лица К. Д. има покупки на стойност 4735.99 лв. през 2013 г. (стр.13 от РД).

Въз основа на изложеното следва да се приеме, че за 2013 г. доходите на лицето превишават разходите с общо 74 631.52 лв. (нетните трудови доходи минус посочените разходи и минус общо 8400 лв. годишни комунални разходи).

През 2014 г. ревизираното лице е придобило нетен доход от трудови правоотношения в размер 111 072.74 лв., или месечен доход от 9 256.06 лв. През 2014 г. пътуванията на лицето в чужбина са на стойност 5900.00 лв. При проверки в ПП VAT 14 от регистрирани по ЗДДС лица К. Д. има покупки на стойност 1625.32 лв. през 2014 г. (стр.13 от РД).

Въз основа на изложеното следва да се приеме, че за 2014 г. доходите на лицето превишават разходите с общо 95 147.42 лв. (нетните трудови доходи минус посочените разходи и минус общо 8400 лв. годишни комунални разходи).

Превишението на доходите над разходите на лицето за 2013 г. и 2014 г. е общо в размер на 169 778.94 лв., т.е. не се установяват твърденията на лицето за налични и разполагаеми 317 000 лв., от които да бъдат спестени 250 000 лв.

Допълнително, в РД са отбелязани редица разходи на лицето, които следва да бъдат предмет на изчисления на ССЕ, а именно:

Според стр.41 от РД през 2013 г. и 2014 г., освен за живот и покупка на автомобил, лицето е сторило разходи за: покупка на гуми, за застраховки, преводи в полза на физически лица, електронни покупки, плащания чрез ПОС, платени глоби общо в размер на 13 338.46 лв., плащане в полза на „Травел Хъб“ ЕООД в размер на 720 лв., през 2014 г. – преводи в полза на физически лица общо в размер на 71 708.65 лв. Отделно от изложеното са описани и предоставени от Д. през 2013 г. парични заеми общо в размер на 66 230 лв.

Изложените обстоятелства навеждат съда на извод, че делото е останало неизяснено от фактическа страна, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ определение от 11.10.2023 г., с което е даден ход по същество на спора.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 01.12.2023 г. – 15:15 часа, за когато да се призоват страните и вещото лице А..

ДОПУСКА изслушване на съдебно-счетоводна експертиза, която след запознаване с доказателствата по делото, да състави таблици на съответствието между приходите и разходите на К. Т. Д., ЕГН [ЕГН], за всяка една от годините от 2013 г. до 2017 г., включително, при първоначален депозит в размер на 1000 лв., вносими от жалбоподателя по сметка на АССГ в 7-дневен срок от съобщението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Г. А..

УКАЗВА на жалбоподателя К. Т. Д., че съгласно чл.124, ал.2 от ДОПК фактическите констатации на оспорения РА се смятат за верни до доказване на противното, поради които той носи доказателствена тежест и не сочи доказателства за следните благоприятни за него твърдения: през 2013 г. и 2014 г. е имал доходи в размер на 317 000 лв., от които е спестил 250 000 лв., като начално салдо към 01.01.2015 г., както и, че за 2016 г. и 2017 г. не съществува превишение на разходите над приходите му.

УКАЗВА на жалбоподателя К. Т. Д., че при непредставяне на доказателства за внесен депозит за ССЕ делото ще бъде решено при наличните по него доказателства.

Преписи от определението да се връчат на страните на основание чл.138, ал.3 АПК вр. пар.2 ДР на ДОПК.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: